

nou vadu formální, pro kterou bylo nutno naříkané rozhodnutí v tomto směru zrušiti.

Na omylu jest však stěžovatel, když se domnívá, že mělo býti zrušeno usnesení obecního zastupitelstva a výměr obecního úřadu na jeho základě vydaný.

Neboť právě proto, že úřady samosprávné, tudíž i úřad obecní, nejsou povolány ve sporu o bezplatný postup pozemku z důvodu parcelace vydávati úřední rozhodnutí, nelze v usnesení obecního zastupitelstva ani ve výměru obecního úřadu spatřovati nic jiného, než pouhý projev strany, splnění svého nároku požadující, pro jehož zrušení neměl zemský výbor žádného důvodu.

Č. 577.

Zabírání bytů: * V řízení o zabírání bytů nemá strana právního nároku na povolení návratu v předešlý stav pro zmeškání lhůty k opravnému prostředku.

(Nález ze dne 10. listopadu 1920 č. 10.486.)

V ě c: Ondřej Swietoň v Zábřehu proti okresní správě politické v Mor. Ostravě o zabránění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Bytová komise v Zábřehu nad Odrou uvědomila stěžovatele výnosem ze dne 4. února 1920 č. 20 zároveň s poučením o právních prostředcích, že zabrala v jeho domě čp. 443 byt o kuchyni a světnici.

Ježto stěžovatel v zákonné lhůtě odporu nepodal, sdělila bytová komise výměrem ze dne 25. února 1920 se stěžovatelem, že zabírací usnesení nabylo právní moci a že se mu přiděluje do zabraného bytu nájemník.

Dne 23. března 1920 podal stěžovatel u obecního úřadu v Zábřehu n. O. odpor proti oběma rozhodnutím bytové komise, žádaje, aby opožděné podání odporu bylo uznáno ospravedlněným pro prokázanou a odůvodněnou nepřekonatelnou překážku a aby naříkané rozhodnutí bylo zrušeno jako zákonu odporující.

Rozhodnutím ze dne 28. dubna 1920 č. 11384 zamítla okresní správa politická stížnost do rozhodnutí bytové komise ze dne 3. února 1920, ježto nebyla dodržena lhůta v § 27 zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. stanovená a omluvný důvod zmeškání lhůty není dostatečným.

Nejvyšší správní soud neshledal stížnost odůvodněnou. Není žádného všeobecného ustanovení pro řízení správní vydaného o přípustnosti návratu v předešlý stav pro zmeškání lhůty k opravnému prostředku. Takového ustanovení není také v zákoně ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a nař. o zabírání bytů obcemi. Zejména není též žádného zákonného ustanovení, které by úřadu správnímu ukládalo povinnost za určitých předpokladů žádosti o navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty vyhověti. Strana nemá tudíž právního nároku, aby jí byla restituce v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu povolena. Nemůže tudíž v odmítnutí žádosti restituční shledáno býti porušení neb nesprávné použití zákona.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.